

RESOLUCIÓ

Neteja i gestió de residus

DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ
CIUTAT GARANTISTA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 19 de febrer de 2026, la ciutadana va presentar una queixa davant d'aquesta Sindicatura en la qual manifestava la seva disconformitat amb la sanció que li havien imposat per una infracció de l'article 610-1.2.3B de l'ordenança de medi ambient urbà, consistent a "dipositar residus fora dels elements de contenció o en un cubell, contenidor o bossa diferent del que correspongui".

Indica que és titular d'una farmàcia i que, com a tal, atès que genera un volum elevat de cartó, li van comunicar que no pot dipositar-lo als contenidors habituals, sinó que l'ha de deixar plegat davant de la porta de l'establiment a partir de les 20.00 hores, de dilluns a divendres. Afirmar que sempre ha seguit aquest procediment i que, si en alguna ocasió l'Ajuntament no ha recollit els cartons, ha trucat l'endemà perquè en fessin la recollida.

Sosté que mai ha deixat cartons als contenidors ni, encara menys, al costat dels contenidors. Tanmateix, explica que no pot controlar què passa amb els cartons un cop el comerç està tancat i aquests romanen al carrer, ni si algun veí els agafa per fer mudances, desar llibres o altres usos; tampoc pot controlar a què destina la clientela les caixes amb què s'enduen els productes.

Considera que el fet que els cartons localitzats portin una etiqueta amb el seu nom no pot constituir una prova concloent que sigui ella qui els ha dipositat al costat del contenidor. De fet, un cop ha vist les imatges facilitades per l'Ajuntament, ha comprovat que aquest tipus de capses també es lliuren a la clientela amb la venda dels productes.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 26 de febrer de 2026, la Sindicatura es va adreçar a la [Primera Tinència d'Urbanisme, Acció Climàtica, Mobilitat, Pla de Barris i Serveis Urbans](#) per tal de conèixer les intervencions efectuades en relació amb la queixa presentada.

[Resposta dels òrgans afectats](#)

El 22 d'abril de 2026, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada i, el 31 de juliol de 2026, la ciutadana va comunicar haver rebut la notificació de la resolució de l'expedient sancionador.

CONSIDERACIONS

L'Ajuntament informa que el procediment sancionador es va iniciar en el marc del programa de detecció de cartó d'origen comercial abandonat a la via pública. Aquesta actuació té per objecte perseguir els incompliments tipificats a l'ordenança de medi ambient derivats de l'abandonament de cartó comercial a l'espai públic, una conducta que provoca l'embrutiment de la via pública i afavoreix que s'hi dipositin altres residus.

Segons exposa el consistori, a la zona on es van detectar els fets està implantat el sistema de recollida comercial de paper i cartó plegat i lligat a la vorera. D'acord amb aquest model, els establiments han de dipositar el cartó davant de la seva façana entre les 20.00 i les 22.00 hores, de dilluns a divendres, perquè el reculli el servei municipal. Els establiments ubicats en aquestes zones estan obligats a utilitzar aquest sistema i no poden fer ús dels contenidors de recollida domiciliària ni dipositar els residus fora de l'horari establert. En conseqüència, es considera abandonat tot cartó que es trobi fora del lloc, del dia o de la franja horària previstos.

L'Ajuntament va desestimar les al·legacions formulades per la ciutadana i li va imposar una sanció de 800 euros per una infracció de l'article 610-1.2.3B de l'ordenança de medi ambient urbà, consistent a dipositar residus fora dels elements de contenció o en un cubell, contenidor o bossa diferent del que correspongui.

La resolució municipal es fonamenta en el fet que les quatre caixes localitzades es trobaven intactes, perfectament muntades i sense indicis d'haver-se manipulat. Així mateix, incorporaven etiquetes identificatives vinculades a la promotora de la queixa i estaven situades correctament entre els contenidors. El consistori considera inversemblant que les

haguessin dipositat terceres persones, tal com sosté la ciutadana, i destaca la proximitat entre el lloc dels fets i l'establiment farmacèutic del qual és titular.

Per aquest motiu, l'Ajuntament atribueix l'autoria de la infracció a la ciutadana sobre la base de les fotografies de les caixes de cartó, de les etiquetes identificatives que hi constaven i de la ratificació de la persona que va detectar els fets i va efectuar les fotografies, la qual gaudeix de la condició d'autoritat. També es valora la inexistència d'indicis de manipulació per terceres persones i la proximitat del contenidor a la farmàcia.

Pel que fa als tiquets de venda aportats per la promotora de la queixa, el consistori considera que acrediten únicament l'existència d'operacions comercials, però no permeten demostrar la intervenció efectiva de terceres persones en els fets ni desvirtuar la responsabilitat que se li atribueix.

Sense qüestionar la necessitat de perseguir les conductes incíviques, aquesta Sindicatura considera que la valoració efectuada per l'Ajuntament no té prou en compte el principi de presumpció d'innocència. Si bé la resolució es basa en diversos indicis objectius, aquests no acrediten de manera concloent l'autoria de la infracció, especialment quan la ciutadana nega haver dut a terme la conducta sancionada. En aquest context, la impossibilitat de demostrar un fet negatiu, és a dir, que no va ser ella qui va dipositar els residus, no pot operar en perjudici dels seus drets.

De fet, la resolució municipal sembla traslladar a la persona sancionada la càrrega de provar que no va cometre els fets imputats. Cal tenir en compte que la ciutadana va aportar diversos tiquets de venda de bolquers, entre els quals n'hi ha un de data coincident amb la que figurava a l'etiqueta d'una de les caixes objecte de la sanció. Aquest document constitueix un element que reforça la possibilitat que la caixa l'hagués dipositada una tercera persona que havia adquirit prèviament els productes continguts a dins.

El principi de presumpció d'innocència, reconegut a l'article 24.2 de la Constitució espanyola i aplicable als procediments sancionadors administratius, exigeix que sigui l'Administració qui acrediti de manera suficient la responsabilitat de la persona presumptament infractora. Aquesta càrrega probatòria no pot invertir-se exigint a la persona interessada una prova impossible o especialment difícil dels fets negatius. Certament, la jurisprudència admet la prova indiciària, però exigeix que els indicis estiguin plenament acreditats, que siguin concordants i que permetin establir, mitjançant un raonament lògic i motivat, una connexió inequívoca amb la conducta imputada. En la mateixa línia, el principi de responsabilitat aplicable en matèria sancionadora, recollit a l'article 28 de la Llei 40/2015, estableix que només es poden sancionar les persones físiques o jurídiques que siguin responsables d'una infracció a títol de dol o culpa, tot prohibint la responsabilitat automàtica o objectiva.

D'altra banda, la presumpció de veracitat atribuïda als agents de l'autoritat abasta només els fets percebuts directament o acreditats objectivament, però no les deduccions, hipòtesis o judicis de valor que se'n puguin derivar. En el present cas, de la denúncia no es desprèn que l'agent observés directament la ciutadana dipositant les caixes fora del contenidor, que és precisament la conducta sancionada.

Per aquest motiu, aquesta Sindicatura considera que ni la denúncia formulada ni la prova indicària incorporada a l'expedient resulten suficients per desvirtuar la presumpció d'innocència i atribuir amb el grau de certesa exigible l'autoria dels fets a la promotora de la queixa. La presència d'etiquetes amb el seu nom i adreça constitueix un indicatiu rellevant, però insuficient per si sol per establir un enllaç precís i directe, d'acord amb les regles del criteri humà, entre la interessada i la conducta infractora. Aquesta dada hauria d'haver-se corroborat mitjançant altres elements probatoris complementaris.

En conseqüència, ateses les circumstàncies exposades, aquesta Sindicatura suggereix que, a l'empara del que preveu l'article 109 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, es valori la revocació de la resolució sancionadora dictada contra la promotora de la queixa.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, [l'actuació de la Primera Tinència d'Urbanisme, Acció Climàtica, Mobilitat, Pla de Barris i Serveis Urbans](#) presenta aspectes susceptibles de millora pel que fa a la valoració del dret a la presumpció d'innocència i del principi de responsabilitat en matèria sancionadora, fins al punt que es pot considerar no ajustada a dret.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- [Recomanar a la Primera Tinència d'Urbanisme, Acció Climàtica, Mobilitat, Pla de Barris i Serveis Urbans](#) que valori la revocació de la sanció imposada a la promotora de la queixa.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els **objectius de desenvolupament sostenible (ODS)**, d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu 16.6 "Màxima eficàcia i responsabilitat envers la ciutadania".